

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 12. června 2025 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Retten i Svendborg – Dánsko) – Deutsche Rentenversicherung Nord, BG Verkehr v. Gjensidige Forsikring, dánská dceřiná společnost společnosti Gjensidige Forsikring ASA, Norsko, jako zástupce společnosti Marius Pedersen A/S, a Gjensidige Forsikring, dánská dceřiná společnost společnosti Gjensidige Forsikring ASA, Norsko

(Věc C-7/24 ⁽¹⁾, Deutsche Rentenversicherung Nord a BG Verkehr)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Migrující pracovníci – Koordinace systémů sociálního zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 85 odst. 1 – Dávky, které mají být vypláceny podle právních předpisů členského za škodu vzniklou na území jiného členského státu – Právo institucí odpovědných za poskytování dávek podat žalobu proti třetí odpovědné osobě – Práva poškozeného – Subrogace – Meze“)

(C/2025/4126)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Retten i Svendborg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Rentenversicherung Nord, BG Verkehr

Žalované: Gjensidige Forsikring, dánská dceřiná společnost společnosti Gjensidige Forsikring ASA, Norsko, jako zástupce společnosti Marius Pedersen A/S, Gjensidige Forsikring, dánská dceřiná společnost společnosti Gjensidige Forsikring ASA, Norsko

Výrok

Článek 85 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud osoba pobírá podle právních předpisů členského státu, v němž má bydliště, vdovský důchod po manželovi, který zemřel v důsledku pracovního úrazu, k němuž došlo na území jiného členského státu, a právní předpisy prvního členského státu přiznávají instituci odpovědné za vyplácení tohoto důchodu právo na subrogaci vůči třetí osobě, která je povinná k náhradě škody za dotčený pracovní úraz, není regresní nárok této instituce odpovědné za vyplácení tohoto důchodu podmíněn existencí právního základu umožňujícího získání takového důchodu nebo rovnocenné dávky v druhém členském státě, neboť postačuje, že jsou dávky stanovené pro případ škodní události, jako je pracovní úraz, právními předpisy dotyčných členských států dostatečně srovnatelné svým předmětem a účelem, aby se právo na subrogaci stanovené právními předpisy prvního členského státu a uvedené v čl. 85 odst. 1 mohlo vztahovat i na dávku stanovenou druhým členským státem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, C/2024/1847.